

[Bernhard Baunsgaard]

der skal være et lokalt ønske om og behov for teatre, og at der skal være en lokal offervilje, og når der er disse to ting, så har staten at betale. Det forsøgte man fra regeringens side for halvandet års tid siden at ændre, men det blev afvist af folketinget, og det er altså det, vi skal gå ud fra i dag.

Man kan diskutere, hvad Det kgl. Teater betyder i denne forbindelse. Det er klart, at man kan sige, at det er landsteatret, det er ikke et specielt lokalteater, men man kan jo ikke diskutere, at det først og fremmest bliver brugt af folk i hovedstadsregionen; sådan er kendsgerningerne.

Men der er en anden ting, der ikke har været nævnt i dag, og som jeg synes i denne forbindelse bør trækkes frem, og som viser, synes jeg, at Det kgl. Teater i meget høj grad dækker et lokalt teaterbehov. For nogle år siden sagde formanden for de storkøbenhavnske teaterråd, Preben Lassen, at udbuddet af teatersæder i København var for stort, og udbuddet kan jo ikke blive for stort, uden at en del af teaterbehovet dækkes af netop Det kgl. Teater. Han føjede til, at teaterudbuddet, så vidt han kunne se, i forhold til indbyggertallet var større end i nogen anden storby, f.eks. London, der jo er kendt for sine meget fremragende teatre. Det tror jeg også vi skal huske på, for det er formentlig noget af det, der ligger bag den mærkelige optræden fra Københavns amts side. Københavnerne har Det kgl. Teater, og de bruger det.

Jeg skal, ligesom det er gjort af adskillige andre ordførere, meget beklage, at man i Københavns amt – for det er jo kun Københavns amt, det drejer sig om – ikke vil betale; København og Frederiksberg er, så vidt jeg har forstået det, parat, men de vil naturligvis ikke betale, uden at Københavns amt også betaler sin del.

Jeg skal meget beklage, at man lader det gå ud over et så spændende teater som Fiolteatret. Jeg er enig i, at dette teater i høj grad har engageret sig i spændende sociale problemer, også miljøproblemer og f.eks. spørgsmålet om atomkraft og den slags, men vi må så føje til, at Fiolteatret desværre netop sidste år havde en meget dårlig belægningsprocent, og det er vel baggrunden for, at Preben Lassen og hans bestyrelse har peget på Fiolteatret. Det er jo ikke noget stort teater – så vidt jeg husker, er der et sted mellem 80 og 100

pladser – men belægningsprocenten var vist gennemgående 29. Men når jeg nu fastholdt, at der skulle være et lokalt ønske og behov – jeg har talt om behovet – må det vel også med, at det nok kan være noget tvivlsomt med en belægningsprocent på 29.

Men hvad med offerviljen? Der har været megen diskussion om offerviljen. Københavns amt er landets rigeste amt. I 1984 var der på budgettet afsat 24 kr. 54 øre pr. indbygger, på Fyn var der pr. indbygger afsat 28 kr. 71 øre, i Århus amt var der alene til landsdelsscenen, som jeg har skilt ud i denne opregning, afsat 31 kr. 85 øre. Der er kun ét amt, der tåler sammenligning med det rigeste, og det er det dårligst stillede af samtlige landsdelsamter, nemlig Nordjylland. Jeg kan ikke tro, at det kan være alvor, og at man virkelig mener, at der i øjeblikket, hvor vi venter på den nye teaterlov, skal flyttes penge fra de øvrige amter til landets rigeste amter, fordi man ikke har den lokale offervilje.

Birgith Mogensen (CD):

Med baggrund i de øjeblikkelige vanskeligheder, som Fiolteatret er ude i, ønsker SF at forhøje statens tilskud til Den storkøbenhavnske Landsdelsscenes udgifter, så denne i tilskudsmæssig henseende ligestilles med de øvrige landsdelsscener i Århus, Ålborg og Odense. At begrunde en 10 pct.s forhøjelse til fordel for Den storkøbenhavnske Landsdelsscene med et enkelt teaters problemer forekommer lidt i retning af at rette bager for smed.

Det er jo Københavns amt, der har nedsat sit tilskud til teatret, og ville amtet betale og dermed bevise en højere grad af engagement i de københavnske teateraktiviteter, ville staten ifølge gældende lov automatisk følge efter med sin tilskudsandel på 40 pct. Hvor megen sympati man end kan have for Fiolteatrets skæbne, så mener vi i CD ærligt talt ikke, at der er nogen rimelighed i på den måde at pålægge staten at kompensere for konsekvenser af en amtslig besparelse.

Selve ideen med at indføre ens tilskudsprocent for København og det øvrige land må vi også afvise. Ud over Den storkøbenhavnske Landsdelsscene er København hjemsted for Det kgl. Teater med de fordele, der uomtvistelig er forbundet hermed. Dermed være ikke sagt, at Danmark uden for Køben-